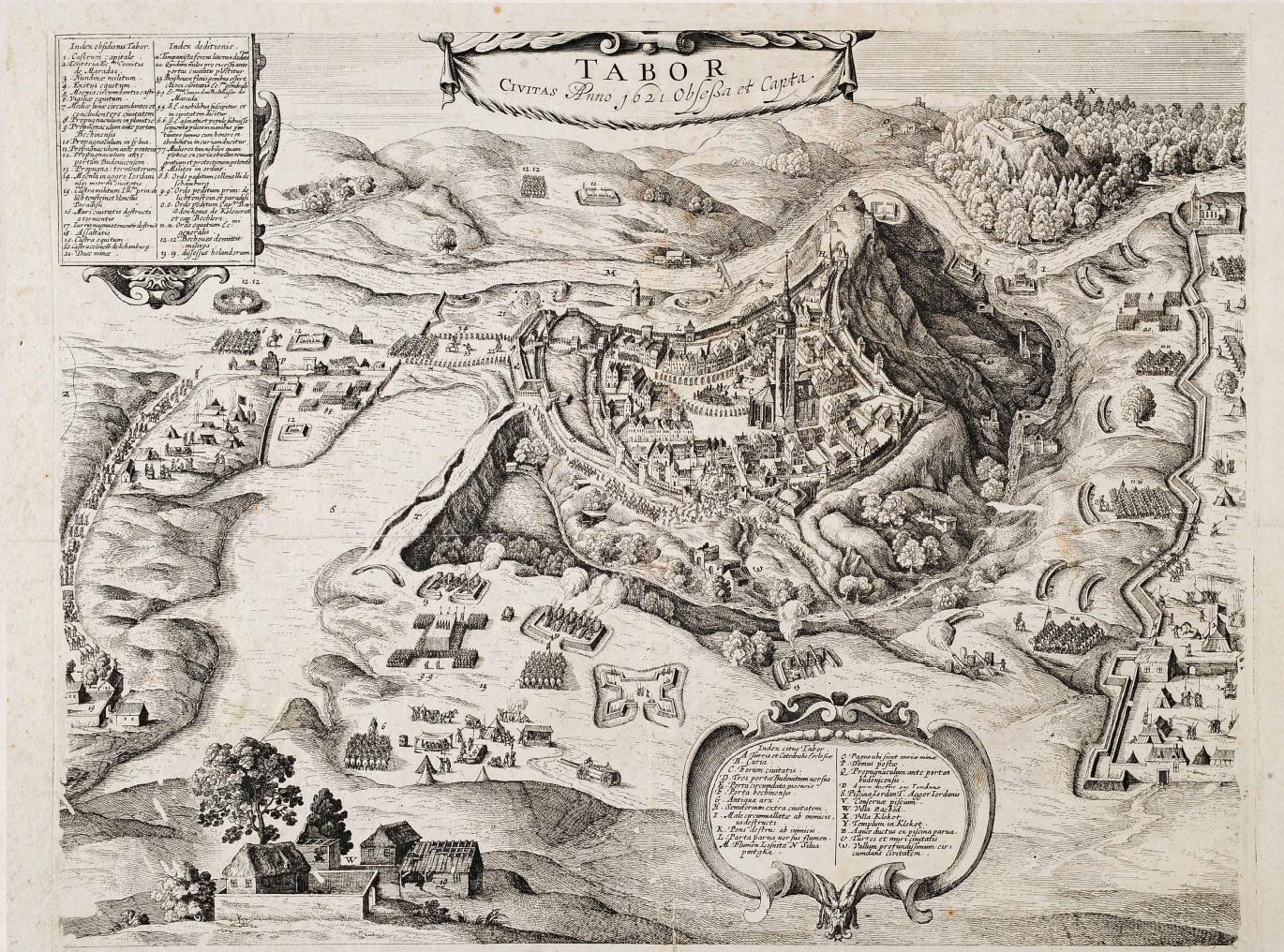

Tábor 1620–1720

600

Václav Hollar, obléhání Táboru císařskou armádou v letech 1620–1621, mědirytový lept

Vstup do třetího století nebyl pro město nijak příznivý. České království sužovala druhým rokem válka mezi českými stavami a králem Ferdinandem II. Tábor vstoupil do této epochy na stranu českých stavů. Válečný stav si vyžádal modernizaci opevnění. Před stěžejními obrannými prvky (brány, fortyn, severovýchodní nároží města) byly nasypány nové šance. Na závěr války pak došlo k vyzdění velkého a jordánského šancu.

Práce místních přinesla své ovoce. Po neslavné bitvě na Bílé hoře začalo téměř roční obléhání Táboru. Vyčerpaní obránci, bez potravin, střeliva a potřebných posil dojednali 17. listopadu 1621 s Balthazarem Marradasem podmínky kapitulace, která vešla v platnost následující den. Marradas si po kapitulaci vynutil vyplacení výpalného ve výši 200 000 zlatých. Větší část výpalného zaplatila šlechta, která hledala ve městě

útočiště. Měšťané museli zaplatit ze stanovené částky 60 000 zlatých. Většina táborských měšťanů nedisponovala finanční hotovostí, proto vojáci zabavovali i vybavení domácností, šaty, šperky, zboží apod. K odhadu zabavených věcí byli do města povzváni dva Židé a jejich synové, kteří zde položili základy židovské komunity.

Otázka č. 6:

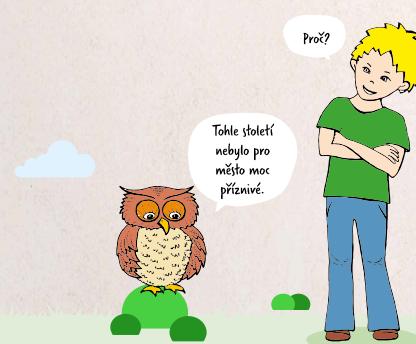
Válečný stav si žádal modernizaci opevnění. Jak se nazývala část předsunutého opevnění směrem k jordánské hrázi?

- Jordánská bašta
- Jordánský šanc
- Jordánský šmrnc

Informace:
Hrací karty lze vyzvednout na pokladně muzea nebo v ČD centru na vlakovém nádraží v Táboře.

TIP:

Projdi se po velkém šancu. Prohlédni si pozůstatky Kožešnické bašty, vodárenskou věž a hráz Jordánu.

A co bylo pak?

HUSITSKÉ MUZEUM V TÁBORÉ

tábor

600
tábor
1420–2020

MINISTERSTVO KULTURY

TÁBOR
1420–2020

Tábor 1620–1720 //

Židé žili ve městě společně s jeho křesťanskými obyvateli, nikdy tu nevzniklo ghetto. V roce 1634 si zřídili hřbitov pod Bechyňskou branou. První modlitebnu si Židé zřídili v domě čp. 282 na Tržním náměstí, který získali do věčného pronájmu. Do roku 1650 se datuje první pokus táborských měšťanů o vyhnání Židů. Familiantským zákonem z roku 1725 byl stanoven počet židovských rodin, které mohly žít ve městě. V Táboře tehdy žilo osm židovských rodin. I přes to počet židovských rodin ve městě do konce 18. století vzrostl na 18.

Se ztrátou majetku šla ruku v ruce i ztráta husitské víry. Napříště se mohli pouze katolíci stát měšťany a provozovat řemesla. Ke zkáze utrakvistické bašty přispěly i pobity vojska, které se staly účinným nástrojem rekatalizace. Tu podpořil ještě příchod mníšského řádu do města v roce 1640. Mniši augustiniánského řádu získali pozemky v severozápadní části města, kde 8. září 1642 položili základy svého kláštera.

Jak válka pro Tábor začala, tak i skončila. Po krátkém obléhání město dobyli 23. srpna 1648 Švédové. Plenění města trvalo až do následujícího dne. Poslední Švédští „okupanti“ Tábor opustili na podzim 1649. Následující léta a desetiletí se Tábor pozvolna vzpamatovával z válečných útrap, morových epidemíí a značných dluhů. Renesanční tvář města pomalu překrývalo baroko.

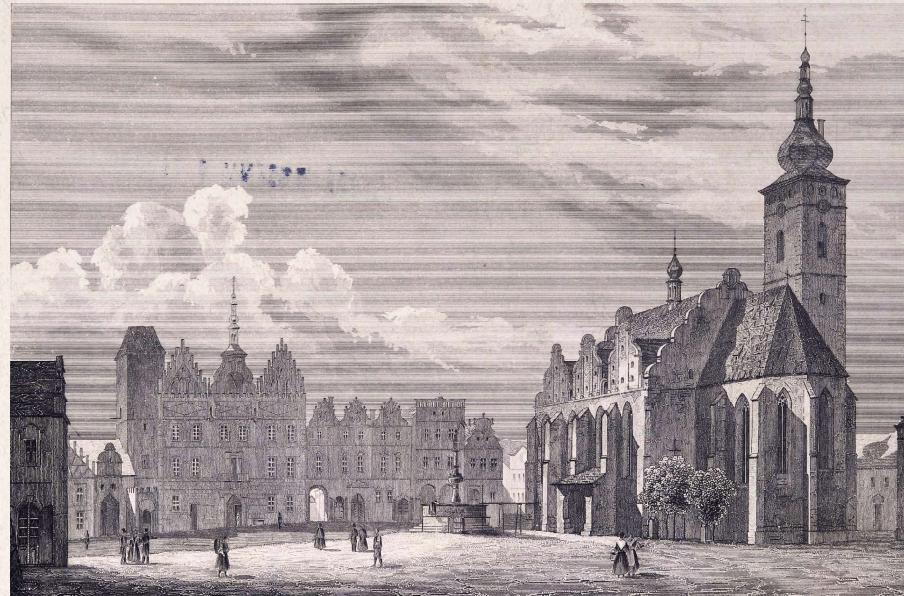
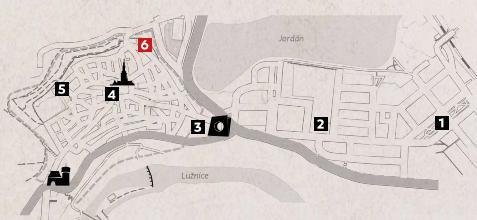
Jindřich Schenk, Hlavní oltář v klášterním kostele Narození Panny Marie, olej na plátně, 1957. Oltář vytvořili mniši v místní řezbářské dílně na počátku 18. stol.

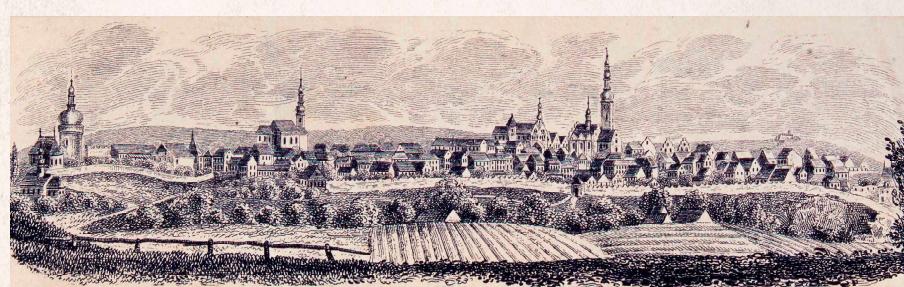
V. J. K. Boušek, Nové brány v roce 1646, perokresba tuší kolorovaná akvarelem

Náhrobky na starém židovském hřbitově v Podhradí, který byl využíván v letech 1634–1893.

Karel Würbs, Židovsko náměstí, ocelorytina, 1855. Po třicetileté válce získaly hlavní budovy na náměstí barokní podobu. Poničenou věž děkanského kostela opravil stavitec Giovanni da Capula, který ji opatřil dvojitou barokní lucernou a novými hodinami. Starý hodinový stroj, který byl z kostelní věže snesen roku 1656, byl umístěn do nově zbudované barokní věžičky na prostředním štítu radnice.

C. W. Medau – T. Richter, Tábor od jihu, litografie, 1830. Na vedutě Táboru od jihu je již vrchol Kotnova, „ozdoben“ barokní bání, kterou získal roku 1716. Vpravo od Kotnova se tyčí klášterní kostel Narození Panny Marie. Základní kámen tohoto kostela položili augustiniáni mniši 8. září 1642.

Přibližně uprostřed fotografie nalevo od kostelní věže je budova někdejší židovské modlitebny v domě čp. 282, kde jsou patrná dvě podlouhlá okna. V popředí se nachází velký šanc, který místní zdobovali ve čtyřicátých letech 17. stol. na místě zničené Kožešnické bašty.

Text: Jitka a Lenka Vandrovcovy
Výběr a popisky obrázků: Jitka a Lenka Vandrovcovy
Reprofoto: Zdeněk Prchlík
Ilustrace: Lenka Zajícová
Dětská linka: Kateřina Nimrichtová,
 Gabriela Sokolová-Loskotová
Grafika a tisk: RUDI, a. s.